

SK

SK

SK

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 21.9.2007
KOM(2007) 546 v konečnom znení

2002/0222 (COD)

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU

podľa článku 251 ods. 2 Zmluvy o ES

týkajúce sa

**spoločnej pozície prijatej Radou s cieľom prijať smernicu Európskeho parlamentu a
Rady o zmluvách o spotrebiteľskom úvere**

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU

podľa článku 251 ods. 2 Zmluvy o ES

týkajúce sa

spoločnej pozície prijatej Radou s cieľom prijať smernicu Európskeho parlamentu a Rady o zmluvách o spotrebiteľskom úvere

1. SÚVISLOSTI

Dátum odoslania návrhu EP a Rade (dokument KOM(2002) 443, v konečnom znení – 2002/0222 COD):	12. september 2002
Dátum stanoviska Hospodárskeho a sociálneho výboru:	17. júl 2003
Dátum stanoviska Európskeho parlamentu (prvé čítanie)	20. apríl 2004
Dátum odoslania prvého zmeneného a doplneného návrhu	29. október 2004
Dátum odoslania druhého zmeneného a doplneného návrhu	7. október 2005
Dátum politickej dohody v Rade pre konkurencieschopnosť	21. máj 2007
Dátum prijatia spoločnej pozície	20.9.2007

2. CIEĽ NÁVRHU KOMISIE

Návrh novej smernice o spotrebiteľskom úvere má dva ciele: zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa a začať proces zavádzania podmienok pre skutočný vnútorný trh pre spotrebiteľské úvery.

Smernica z roku 1987 sa zakladala na minimálnej harmonizácii. Takmer všetky členské štáty prekročili v rôznej miere hranicu týchto noriem, čím sa sťažilo vytvorenie jednotného trhu. Cieľom úplnej harmonizácie piatich základných modulov smernice (predbežné informácie o zmluve a informácie uvedené v zmluve, ročná percentuálna miera nákladov (APR), právo na odstúpenie od zmluvy a právo na predčasné splatenie) je prispieť k vytvoreniu jednotného trhu pre spotrebiteľské úvery, keďže veritelia nebudú musieť prispôbiť svoje produkty rozdielnym vnútroštátnym právnym predpisom v jednotlivých členských štátoch.

Súčasná smernica o spotrebiteľskom úvere (87/102/ES) bola prijatá v roku 1987 a ustanovujú sa v nej len základné opatrenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Súčasný vývoj na trhu si vyžaduje, aby sa tieto pravidlá prijali.

3. PRIPOMIENKY K SPOLOČNEJ POZÍCII

3.1 Všeobecné poznámky

Pre Komisiu kľúčové prvky predstavujú harmonizáciu: požiadaviek na predbežné informácie o zmluve a informácie uvedené v zmluve, výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (APR), práva na predčasné splatenie a práva na odstúpenie od zmluvy.

Komisia podporuje zavedenie štandardizovaného formuláru, prostredníctvom ktorého si veritelia splnia povinnosť poskytovať predbežné informácie o zmluve.

3.2 Zmeny a doplnenia vykonané Európskym parlamentom v prvom čítaní

Zmeny a doplnenia zapracované v spoločnej pozícii

Vzhľadom na rozsah pôsobnosti tejto smernice EP navrhol niekoľko výnimiek, ktoré sa buď prijali ako také, alebo v zmenenom a doplnenom znení.

Vyňatie záručných zmlúv z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa zohľadnilo v upravenom návrhu a zapracovalo do spoločnej pozície [článok 2 ods. 1].

Súčasťou spoločnej pozície [článok 2 ods. 2 písm. a)] je aj návrh, aby zo smernice boli vyňaté nielen hypotekárne úvery, ale aj úvery poistené inou porovnateľnou zárukou, a Rada doplnila (v oblasti úverov) nové vyňatia týkajúce sa financovania kúpy nehnuteľného majetku (pozri bod 3.3).

Pokiaľ ide o vyňatia, Parlament navrhol vyňať úverové zmluvy do výšky 500 EUR a vo výške nad 100 000 EUR. V upravenom návrhu Komisie sa predpokladal zjednodušený postup v prípade úverov do 300 EUR. Rada súhlasila s úplným vyňatím úverov do 200 EUR a v súlade so stanoviskom Parlamentu aj so stanovením hornej hranice na 100 000 EUR [článok 2 ods. 2 písm. c)]. Toto riešenie je prijateľné, keďže v prípade malých úverov môžu spotrebiteľov v celej EÚ chrániť ich členské štáty, ak vidia potrebu pravidiel ochrany. Okrem toho, tieto malé úvery majú zriedka cezhraničný charakter. Úvery vyššie ako 100 000 EUR nepredstavujú typické spotrebiteľské úvery a preto si nevyžadujú ochranné mechanizmy tejto smernice.

V otázke prečerpania a prekročenia Komisia a Rada súhlasili s myšlienkou zjednodušeného postupu, ktorú vyslovil Parlament (t. j. skrátenie zoznamu povinností) s cieľom udržať flexibilitu týchto produktov [článok 2 ods. 3 a 4]. Rokovania v Rade však nakoniec viedli k dlhšiemu zoznamu, ako navrhli Parlament a Komisia.

Rada na základe upraveného návrhu Komisie zaviedla zjednodušené postupy v prípade iných špecifických úverových zmlúv (úvery udeľované úverovými združeniami [článok 2 ods. 5] a dohôd medzi veriteľom a spotrebiteľom s ohľadom na odložené platby, keď spotrebiteľ je už dlžníkom [článok 2 ods. 6]). V dopĺňujúcich a pozmeňujúcich návrhoch Parlamentu je navrhnuté úplné vyňatie týchto prípadov.

V otázke definícií sa v pôvodnom návrhu Komisie poskytla široká definícia celkových nákladov na úver (všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za úver). Parlament navrhol užšiu definíciu, ktorá by zahŕňala len náklady známe veriteľovi v súvislosti s riadením úverovej zmluvy a nezahŕňala by náklady, ktoré sa majú zaplatiť tretej osobe (notári, daňové úrady). Komisia podľa tejto zmeny a doplnenia zahrнула náklady súvisiace s úverovou zmluvou, o ktorých veriteľ vie, a nezahrнула náklady, ktoré sa majú zaplatiť tretím osobám. Navrhla však, aby pokrývala náklady spojené s doplnkovými službami súvisiacimi s úverovou zmluvou (najmä poisťné), v prípade, že služba je povinná pri čerpaní úveru alebo na získanie inzerovanej sadzby, a že zmluva sa uzavrie s veriteľom alebo za istých okolností s tretou stranou. Spoločná pozícia je v súlade s upraveným návrhom Komisie s výnimkou daní, ktoré neboli vylúčené [článok 3 písm. g)]. Hoci Komisia by uprednostnila vylúčenie daní, prijme toto riešenie ako kompromis.

Pokiaľ ide o zmluvy o viazanom úvere, Rada prijala definíciu, ktorú sformuloval Parlament, a ktorá bola v malej miere upravená [článok 3 písm. n)].

Pokiaľ ide o požiadavky na informácie v inzercii, v spoločnej pozícii sa zohľadnil upravený návrh Komisie, v ktorom je navrhnutý zoznam dôležitých informácií (APR, trvanie úveru, počet a výška mesačných splátok a celkové náklady súvisiace s úverom), ktoré sa majú poskytnúť, pokiaľ nie je inzerovaná ponuka špecifického úveru [článok 4]. V spoločnej pozícii však obsah zoznamu povinných informácií závisí od toho, či sa pri inzercii uvádza úroková sadzba alebo iná číselná hodnota. Týmto sa zohľadní skutočnosť, že spotrebiteľia potrebujú viac informácií (ako napr. APR) vždy, keď sa pri inzercii uvádza nejaká číselná hodnota, aby sa predišlo zavádzaniu spotrebiteľov jedinou číselnou hodnotou. Rada sa domnieva, že toto ustanovenie nie je potrebné uplatňovať v prípade tých členských štátoch, kde si vnútroštátne právne predpisy vyžadujú uvedenie APR pri inzercii, v ktorej sa neuvádza číselná hodnota [článok 4 (odsek 1 druhá veta)]. Komisia súhlasí (táto výnimka sa vzťahuje len na prípady, na ktoré sa nevzťahuje smernica, a ubezpečuje príslušné členské štáty o tom, že si môžu ponechať v platnosti svoje právne predpisy).

Zoznam informácií, ktoré sa majú poskytnúť, bol upravený a Rada umožnila členským štátom nevyžadovať uvedenie APR v prípade prečerpania [článok 4 ods. 2 písm. c)]. Voľnosť poskytnutá členským štátom je prijateľná, keďže prečerpanie nemá v súčasnosti takmer žiaden cezhraničný dosah.

Pokiaľ ide o predbežné informácie o zmluve, Komisia po úplnom alebo čiastočnom prevzatí zmien a doplnení Parlamentu vo svojom upravenom návrhu navrhla požiadavky, ktoré Rada opäť v plnej miere alebo čiastočne zohľadnila. Rada zaviedla nové prvky (ako napr. štandardizovaný formulár pre predbežné informácie o zmluve, pozri bod 3.3).

Pri vymedzovaní všeobecných záväzkov veriteľa pred uzavretím úverovej zmluvy sa Rada držala upraveného návrhu Komisie, v ktorom sa navrhuje požiadavka posúdenia úverovej spoľahlivosti spotrebiteľov. Veriteľ bude musieť posúdiť úverovú spoľahlivosť spotrebiteľa na základe dostatočných

informácií v prípade vhodnosti získaných od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe informácií získaných z databázy [článok 8 ods. 1]. Rada však upustila od princípu „zodpovedného poskytovania úveru“. Je to prijateľné, keďže Rada schválila povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby veritelia poskytovali primerané odôvodnenia, čím sa spotrebiteľ dostane do pozície, z ktorej môže posúdiť, či navrhnutý úver vyhovuje jeho potrebám a je prispôbený jeho finančnej situácii [článok 5 ods. 6].

Parlament a Rada doplnili do pôvodne kratšieho zoznamu povinných predbežných informácií o zmluve ďalšie informácie. Spomedzi týchto doplnení, ktoré vykonal Parlament (dodatkové náklady za predpokladu, že veriteľ o nich vie; náklady na vytvorenie účtu, ktorý slúži výlučne na účely danej pôžičky; poplatky za použitie platobných prostriedkov; náklady na platobné transakcie; celková cena úveru pre spotrebiteľa; postupy pri uplatňovaní práva na odstúpenie; spôsob platby; v prípade oneskorených platieb úroky a poplatky, opatrenia na ich úpravu a poplatky za omeškanie), Rada zohľadnila poplatky za spravovanie jedného z viacerých účtov [článok 5 ods. 1 písm. i)], poplatky za používanie platobných prostriedkov a všetky ostatné poplatky [článok 5 ods. 1 písm. i)] a informácie v prípade oneskorených platieb [článok 5 ods. 1 písm. l)]. Na základe upraveného návrhu Komisie Rada doplnila do zoznamu povinnosť uviesť náklady na notárske úkony [článok 5 ods. 1 písm. j)], povinnosť využiť doplnkové služby súvisiace s úverovou zmluvou [článok 5 ods. 1 písm. k)], informáciu o tom, či spotrebiteľ má alebo nemá právo na odstúpenie [článok 5 ods. 1 písm. o)], právo na predčasné splatenie [článok 5 ods. 1 písm. p)], právo na informácie o výsledkoch využitia databázy [článok 5 ods. 1 písm. q)] a platbách, ktoré uskutočnil spotrebiteľ a ktoré nevedú k priamej amortizácii celkovej výšky úveru [článok 5 ods. 5]. Okrem toho Rada doplnila z vlastnej iniciatívy informáciu o type úveru [článok 5 ods. 1 písm. a)], totožnosti a adrese veriteľa [článok 5 ods. 1 písm. b)], upozornenie na následky chýbajúcich platieb [článok 5 ods. 1 písm. m)], informáciu o práve dostať na požiadanie kópiu návrhu úverovej zmluvy [článok 5 ods. 1 písm. r)] a prípadne o období, počas ktorého je veriteľ viazaný podľa predbežných informácií o zmluve [článok 5 ods. 1 písm. s)].

Zatiaľ čo Komisia argumentuje tým, že zoznam požiadaviek na predbežné informácie o zmluve by nemal presahovať to, čo bolo uvedené v jej upravenom návrhu, aby nedošlo k záplave informácií, súhlasila so zoznamom informácií v súčasnom znení, pričom zohľadnila, že niektoré z doplnených informácií sú relevantné len v špecifických prípadoch a len za takýchto okolností budú uvedené na povinnom zozname (pozri bod 3.3).

Pokiaľ ide o predbežné informácie o zmluve v špecifických prípadoch ako napr. pri prečerpaní, bol do spoločnej pozície zapracovaný zjednodušený postup navrhnutý Parlamentom, no zoznam informácií bol rozšírený [článok 6 ods. 1, 2, 3]. Keďže tieto osobitné prípady nemajú významný cezhraničný dosah, Komisia nemala voči tomuto zoznamu námietky. Táto pozícia sa vzťahuje aj na voľnosť poskytnutú členským štátom v súvislosti s uvádzaním APR v prípadoch prečerpania [článok 6 ods. 2].

V otázke prístupu k databáze Parlament navrhol upustiť od povinnosti členských štátov zabezpečiť fungovanie centrálnej databázy. Komisia a Rada sa dohodli na tejto zmene [článok 9]. Parlament navrhol, aby sa zachovala požiadavka, že veritelia z iných členských štátov musia mať prístup k existujúcim databázam podľa tých istých podmienok ako veritelia daného členského štátu. Komisia dodala, že prístup k databázam musí mať nediskriminačný charakter, čo Rada zohľadnila [článok 9 ods. 1]. Druhé ustanovenie, ktoré Parlament navrhol zachovať, sa týka bezodkladného a bezplatného informovania spotrebiteľa o výsledkoch využitia akejkoľvek databázy. V upravenom návrhu Komisie je táto zmena zapracovaná, no obmedzuje sa na situácie, v ktorých spotrebiteľ informácie vyžaduje. Rada ďalej zúžila povinnosť informovať spotrebiteľa na prípady, keď zamietnutie žiadosti o úver sa zakladá na využívaní databázy [článok 9 ods. 2]. Tento krok je prijateľný, keďže sa vzťahuje na situácie, keď je pre spotrebiteľa najdôležitejšie, aby vedel o využívaní databázy.

Pokiaľ ide o informácie uvedené v zmluve, zohľadnil sa návrh Parlamentu doplniť informácie o postupe, ktorý treba dodržať v prípade uplatnenia práva na ukončenie úverovej zmluvy [článok 10 ods. 2 písm. r)].

Pokiaľ ide o APR, Parlament navrhol, aby sa náklady spojené s poisťou v APR vyjadrili len vtedy, ak sú nutné na získanie úveru. Komisia a Rada tento návrh prijali, no v záujme zrozumiteľnosti sa zapracoval do definície celkových nákladov (článok 3 písm. g)). Parlament takisto navrhol, aby sa vychádzalo z dvoch predpokladov, v prípadoch, keď sa v priebehu trvania zmluvy môže úroková sadzba meniť alebo keď je navrhnutá zvýhodnená sadzba len na začiatku úveru. Tento návrh Komisia a Rada v plnej miere prijali a je vyjadrený v prílohe I časť II písm. i) a j).

Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, Parlament navrhol dodatočné podmienky pre variabilné úrokové sadzby. Tieto doplnenia sa vzali do úvahy a v súčasnosti sú vyjadrené v definícii „fixnej úverovej miery“ (t. j. nie variabilnej) v článku 3 písm. k).

Pokiaľ ide o predčasné splatenie, Parlament navrhol úpravy formulácie, ktoré boli zapracované do spoločnej pozície: spotrebiteľ môže uhradiť úver kedykoľvek pred dátumom splatnosti [článok 16].

K prevodu práv Parlament navrhol, aby bol spotrebiteľ informovaný o prevode zmluvy na tretiu stranu. Tento návrh sa zapracoval do spoločnej pozície, no nevzťahuje sa na prípady, keď pôvodný veriteľ po dohode s právnym nástupcom stále poskytuje služby spotrebiteľovi [článok 17].

Pokiaľ ide o viazané transakcie a vplyv práva na odstúpenie od zmluvy na tieto transakcie, Komisia a Rada potvrdili, že ak spotrebiteľ odstúpi od kúpnej zmluvy podľa práva Spoločenstva, nie je viac viazaný zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere (článok 15). Parlament ďalej navrhol, aby členským štátom bolo povolené zachovať alebo zaviesť systémy spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti. Táto zmena je zapracovaná v spoločnej pozícii (článok 15 ods.2).

Rada a Komisia sa stotožnili s myšlienkou Parlamentu, podľa ktorej každá strana môže ukončiť úverovú zmluvu na dobu neurčitú formou jednoduchého vypovedania. Okrem toho sa v spoločnej pozícii navrhuje aj ako opatrenie na ochranu spotrebiteľa, aby veritelia boli viazaní minimálne dvojmesačnou výpovednou lehotou (článok 13).

V prípade prečerpania bola prijatá časť zmeny a doplnenia týkajúca sa informácií pre spotrebiteľa (pokuty a úrok z nedoplatkov), ktoré navrhol Parlament, a následne zapracovaná do spoločnej pozície (článok 18).

Pokiaľ ide o riadenie veriteľov a sprostredkovateľov, zmena a doplnenie navrhnuté Parlamentom, podľa ktorej má riadenie alebo kontrolu veriteľov vykonávať nezávislý orgán alebo úrad, bola zapracovaná do spoločnej pozície (článok 20). Sprostredkovatelia však už nie sú zahrnutí do tohto článku.

Zmeny a doplnenia nezpracované do spoločnej pozície, ktoré však Komisia pokladá za prijateľné

Parlament navrhol, aby veritelia plnili požiadavky na predbežné informácie o zmluve formou poskytnutia návrhu úverovej zmluvy vrátane všetkých potrebných informácií uvedených v zmluve. Rada tento návrh nevzala do úvahy. Vzhľadom na to, že podmienky úverovej zmluvy sú pre priemerného spotrebiteľa veľmi náročné na pochopenie a na skutočnosť, že povinný formulár (pozri bod 3.3) je vhodným riešením na poskytnutie zrozumiteľných predbežných informácií o zmluve, Komisia súhlasí s tým, aby veritelia boli povinní tento formulár použiť.

V ustanovení o viazaných transakciách Parlament navrhol, aby existencia predbežnej zmluvy medzi veriteľom a poskytovateľom bola nevyhnutnou podmienkou, aby mohol spotrebiteľ vyžadovať nápravné opatrenia od veriteľa v prípade neposkytnutia služby, jej čiastočného poskytnutia alebo nedodržania podmienok. Komisia tento návrh prijala, no Rada sa túto myšlienku nezachovala. V spoločnej pozícii sa však na návrh Parlamentu rozhodnutie určiť, do akej miery a za akých podmienok sú tieto nápravné opatrenia vykonateľné, ponecháva členským štátom.

Pokiaľ ide o úverové zmluvy na dobu neurčitú, Komisia nebola proti povinnému získaniu predbežného výslovného súhlasu od dlžníka pred obnovením zmluvy, no v spoločnej pozícii sa táto myšlienka nezachovala.

Zmena a doplnenie týkajúce sa článku o vykonávaní záručnej zmluvy, ktoré navrhol Parlament, neboli uplatniteľné, keďže celá otázka záruk bola vyňatá z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. To isté sa vzťahuje na článok o oznámení o omeškaní a vykonateľnosti.

Neprijateľné zmeny a doplnenia

Návrh Parlamentu, aby sa úverové zmluvy museli vyhotoviť v písomnej forme, nebol zapracovaný do spoločnej pozície, pretože Komisia a Rada sú toho názoru, že formálne požiadavky musia byť v súlade so všetkými prvkami marketingu na diaľku. Rada však zapracovala pre členské štáty možnosť

zachovať alebo zaviesť vnútroštátne predpisy týkajúce sa platnosti uzatvorenia zmluvy [článok 10 ods. 1 tretia veta].

Pokiaľ ide o APR (článok 19), Parlament navrhol podrobnejšie vysvetlenie výpočtového vzorca v príslušnom článku. Rada a Komisia sa domnievajú, že zapracovanie tohto vzorca do prílohy, ktorá slúži nielen ako príklad, ale je aj súčasťou legislatívneho textu, je dostatočné.

Predpoklad konštantnej istiny pri výpočte APR v prípade úverových zmlúv na dobu neurčitú, ako to navrhol Parlament, nebol prijatý, keďže nevyjadruje skutočnosť úveru na dobu neurčitú.

V prípade viazaných transakcií Parlament navrhol, aby v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy spotrebiteľ už nebol naďalej viazaný súvisiacimi kúpnyimi zmluvami. Komisia a Rada tento návrh neprijali, pretože táto smernica sa vzťahuje na úverové zmluvy a nie na zmluvy súvisiace s predajom. Okrem toho môže viesť poskytovateľov k oneskorenému dodaniu tovaru alebo služieb do vypršania lehoty na odstúpenie. Členské štáty však môžu zaviesť alebo zachovať tieto systémy na vnútroštátnej úrovni.

Pokiaľ ide o prečerpanie, formulácia, ktorú navrhol Parlament, týkajúca sa „neoprávneného prečerpania“, nebola zapracovaná, keďže sa vzťahuje na niečo, čo je prijaté zo strany veriteľa a preto vo svojej podstate nie je „neoprávnené“ [článok 18].

V súvislosti s harmonizovaným prístupom Parlament navrhol, aby v smernici bola zavedená klauzula o minimálnej harmonizácii. Tento návrh sa do spoločnej pozície nezapracoval. Komisia je presvedčená, že klauzula o minimálnej harmonizácii obsiahnutá v súčasnej smernici o spotrebiteľskom úvere viedla k veľmi odlišným právnym predpisom v jednotlivých členských štátoch, čo spôsobilo vznik prekážok vstupu na trh a jeho fragmentáciu. Keďže začatie procesu zavádzania skutočného vnútorného trhu pre spotrebiteľské úvery je jedným z hlavných cieľov tejto smernice, Komisia sa nazdáva, že úplná harmonizácia, ktorá sa predpokladá v spoločnej pozícii (článok 22) je absolútne nevyhnutná, a to nielen z hľadiska APR, ako sa uvádza v doplňujúcich a pozmeňujúcich návrhoch Parlamentu, ale aj z hľadiska iných kľúčových otázok, ktoré sú predmetom tejto smernice.

3.3 Nové ustanovenia predložené Radou

Rada doplnila prečerpania, ktoré je potrebné v priebehu jedného mesiaca opätovne splatiť, do zoznamu výnimiek z rozsahu pôsobnosti tejto smernice [článok 2 ods. 2 písm. e)]. V štádiu pred uzavretím zmluvy by sa však mal poskytnúť krátky zoznam informácií [článok 6 ods. 5]. Keďže tieto úvery pokrývajú len veľmi krátke časové obdobie a preto nemôžu viesť k vysokým nákladom, je táto výnimka prijateľná.

Pokiaľ ide o hypotekárne úvery, Rada zaviedla dve nové výnimky, ktoré sa vzťahujú na úvery určené na financovanie nákupu nehnuteľného majetku podobným spôsobom ako hypotekárne úvery [článok 2 ods. 2 písm. a), druhá alternatíva)] a úvery poskytované bankami na základe princípov islamskej

viery v UK [článok 2 ods. 2 písm. b)]. Komisia podporuje tieto výnimky, pretože ich cieľom je pokryť špecifické právne riešenia v niektorých členských štátoch, ktoré sú porovnateľné s hypotekárnymi úvermi.

V súlade so zjednodušenými postupmi vytvorenými pre prípady prečerpania a prekročenia Rada zaviedla definície pre oba typy úverových zmlúv, v prípade prečerpania založených na návrhu Komisie [článok 3 písm. d) a e)].

Pokiaľ ide o predbežné informácie o zmluve, Rada zaviedla povinný štandardizovaný formulár, ktorý bude vo všetkých členských štátoch úplne rovnaký a musia ho používať veritelia pri poskytovaní predbežných informácií o zmluve spotrebiteľom [článok 5 (ods. 1 druhá veta)/ príloha II]. Komisia tento krok v plnej miere podporuje, pretože touto formou sa spotrebiteľom uľahčí porovnávanie ponúk a predbežné informácie o zmluve budú pre spotrebiteľov zrozumiteľnejšie.

V prípadoch zjednodušených postupov Rada navrhla osobitný štandardizovaný formulár (príloha III), ktorý nie je povinný, ale veritelia ho môžu používať na splnenie povinností súvisiacich s predbežnými informáciami o zmluve [článok (6 ods. 1, štvrtá a piata veta)].

Rada zaviedla niekoľko nových ustanovení týkajúcich sa samotnej úverovej zmluve. Do požiadaviek na informácie doplnila informáciu o ďalších zmluvných podmienkach [článok 10 ods. 2 písm. t)], kontrolnom orgáne [článok 10 ods. 2 písm. u)] a všeobecnom upozornení na následky chýbajúcich platieb [článok 10 ods. 2 písm. m)]. V prípadoch prečerpania sa predpokladá poskytnutie rovnakej voľnosti pre členské štáty, pokiaľ ide o uvádzanie APR [článok 10 ods. 2 písm. g)]. Zatiaľ čo Komisia môže podporiť všetky tieto doplnenia, zmena a doplnenie Rady, v ktorých sa uvádza, že článkom 10 by nemali byť dotknuté vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa platnosti uzatvárania úverových zmlúv, sú problematickejšie. Článok 10 by mal byť úplne harmonizovaným ustanovením, preto by členské štáty nemali mať možnosť úpravy formálnych požiadaviek (napr. vlastnoručný podpis na zmluve) na vnútroštátnej úrovni. Takéto formálne požiadavky, ktoré nie sú harmonizované, môžu vytvoriť prekážky na vnútornom trhu.

Pokiaľ ide o informácie o úverovej miere [článok 11], Rada stanovila, že informácie v prípade zmeny tejto úverovej miery by sa mali poskytovať len periodicky, ak táto zmena súvisí so zmenami referenčnej sadzby, aby sa predišlo zbytočnej byrokracii a aby spotrebiteľ nebol zaplavený nadbytočnými informáciami.

Rada zaviedla podrobnejší opis postupu pri uplatňovaní práva na odstúpenie. Doplnila aj odsek (článok 14 ods. 6), podľa ktorého členské štáty môžu zachovať vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa stanovuje časové obdobie, počas ktorého vykonávanie zmluvy nemôže začať.

Pokiaľ ide o predčasné splatenie úveru (článok 16), Rada umožnila veriteľom žiadať za určitých podmienok kompenzáciu v prípade, že spotrebiteľ predčasne splatí úver. Členské štáty môžu stanoviť prahovú hodnotu vo výške maximálne 10 000 EUR za predčasne splatenú sumu, pod ktorú sa kompenzácia nesmie

žiadať. Maximálna kompenzácia predstavuje 1% zo splatenej sumy, ak je sadzba stanovená na obdobie dlhšie ako jeden rok a v ostatných prípadoch 0,5 %. Okrem toho veriteľ nemá nárok na kompenzáciu, ak sa referenčná sadzba ECB medzi dátumom uzavretia zmluvy a dátumom predčasného splatenia zvýšila. Komisia je presvedčená, že harmonizácia výpočtu kompenzácie by bola užitočná vzhľadom na cieľ vnútorného trhu a že podmienky dohodnuté v Rade nebudú mať nepriaznivý vplyv na stupeň ochrany spotrebiteľa. Komisia by však v tejto otázke uprednostnila vyšší stupeň harmonizácie.

Rada doplnila možnosť využitia komitológie (podľa článkov 5a ods. 1 až 4 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8) na stanovenie predpokladov, ktoré sa použijú pri výpočte ARP pri určitých typoch úverov [článok 19 ods. 5]. Je vyjadrená v spoločnej pozícii v článku 25 a Komisia ju podporuje. Vzhľadom na vysoko odborný charakter tejto otázky nebolo možné o nej diskutovať v Rade, preto sa Rada rozhodla ponechať to na vhodnejší postup.

Touto smernicou sa členským štátom poskytuje možnosť vybrať si z mnohých regulačných možností (možnosť uplatňovať zjednodušený postup len pri určitých úverových zmluvách [článok 2 ods. 5 a 6], uvádzať APR len pri inzercii [článok 4 ods. 1], právo nezaviesť v inzercii uvádzanie APR pre prípady prečerpania, predbežné informácie o zmluve a informácie uvedené v zmluve [článok 4 ods. 2 písm. c), článok 6 ods. 2, článok 10 ods. 2 písm. g]), možnosť prispôsobiť služby spotrebiteľom [článok 5 ods. 6], nezaviesť právo na odstúpenie v prípade notárskych zmlúv [článok 14 ods. 5], právo stanoviť nápravné opatrenia pre zmluvy o viazanom úvere [článok 15 ods. 2], právo zachovať alebo zaviesť predpisy týkajúce sa platnosti uzatvárania zmlúv [článok 10 ods. 1] a stanoviť prahovú hodnotu na sumu maximálne 10 000 EUR, pod ktorú sa kompenzácia za predčasné splatenie nemôže žiadať [článok 16 ods. 4]). Rada doplnila povinnosť pre členské štáty informovať Komisiu v prípade, že využijú väčšinu uvedených možností, aby sa táto informácia mohla zverejniť (článok 26). Dopĺňa sa ustanovením, v ktorom sa predpokladá monitorovanie účinku využitia týchto regulačných možností na spotrebiteľov a vnútorný trh, ktoré vykoná Komisia [článok 27 ods. 2]. Komisia súhlasí s týmito doplneniami.

4. ZÁVERY

Spoločná pozícia je uspokojivá, pokiaľ ide o štyri z piatich kľúčových otázok tejto smernice. Predbežné informácie o zmluve, informácie uvedené v zmluve, APR a právo na odstúpenie sú úplne harmonizované a zaručujú vysoký stupeň informovanosti a ochrany spotrebiteľa, pričom súčasne sa vytvárajú podmienky pre skutočný vnútorný trh so spotrebnými úvermi. Štandardizovaný formulár na uvádzanie predbežných informácií o zmluve, ktorý zaviedla Rada, bude pre spotrebiteľov dobrým podkladom pre porovnávanie ponúk.

Komisia sa vyjadrila v prospech ďalšej harmonizácie v otázke predčasného splatenia úveru. Komisia nepodporila možnosť, aby členské štáty zachovali alebo zaviedli vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa platnosti uzatvorenia úverových zmlúv.

Nazdáva sa však, že celkový kompromis, ktorý navrhuje Rada, možno podporiť, pričom sa zohľadní dosiahnutý vývoj v iných kľúčových oblastiach a celkové ťažkosti pri dosiahnutí súhlasu v Rade.